

17 de desembre, eleccions gallegues

¿La reconquesta de Fraga?

Galícia despedirà l'any 1989 amb una cita electoral on socialistes i populars s'ho juguen tot. Les eleccions gallegues serviran també per a concretar el paper dels nacionalistes en aquest país.

El vent electoral bufa a Galícia des de fa un mes i mig. Totes les organitzacions han plantejat els comicis generals del passat mes d'octubre com unes primàries de les autonòmiques. Encara que els resultats del 29 d'octubre no semblen fàcilment extrapolables al mapa autonòmic, la veritat és que en les seus dels diferents partits s'analitza minuciosament, durant aquestes setmanes de pre-campanya, la resposta dels ciutadans, que han renovat la seva confiança amb el Partit Popular, que ha obtingut catorze escons mentre que els socialistes s'han quedat amb dotze. Per la seva part, els nacionalistes han perdut l'única veu amb què comptaven al Congrés, la de Senén Bernárdez, de Coalición Galega.

La primacia del Partit Popular en les terres on *Don Manuel* ha nascut i vol ser enterrat, ha quedat patent en les eleccions generals, però no només en els resultats de la cambra baixa, sinó també en el Senat on els conservadors han col·locat dotze dels setze diputats que corresponen a Galícia. En la província de La Corunya, única en què el PSOE va superar en nombre de vots el Partit Popular, els seguidors de Felipe González no han pogut revalidar el lloc del vice-president segon del Senat durant la passada legislatura, José Luis Rodríguez Pardo.

Gràcies al pes del vot rural i de les petites viles, el PSOE ha millorat els seus resultats de 1986 en el còmput per províncies, encara que ha registrat importants caigudes en localitats com Santiago de Compostel·la i Ferrol. Una extrapolació dels resultats col·locaria el Partit Popular a tres escons d'aconseguir la majoria absoluta en el Parlament de Galícia, situada en 38 diputats. Amb les reserves que comporten aquestes operacions matemàtiques, s'ha

d'apuntar que l'extrapolació concedeix al PP 35 escons, un més que en les autonòmiques de 1985; el PSOE passaria de 22 a 30 escons; Coalición Galega baixaria d'11 a 3; el Bloque Nacionalista Galego mantindria l'escó; i Esquerda Unida, ara per ara sense representació, tindria possibilitats d'obtenir un diputat.

UNA CROADA

Encara que la campanya institucional no començarà fins l'1 de desembre, els partits no han tingut descans. El PS de G-PSOE i el PP són els que més esforços i diners dedicaran a atraure el major nombre de sufragis en els quinze dies que oficialment dura la disputa. Els socialistes observen de prop les pases de Manuel Fraga, que ha plantejat la cita del 17 de desembre com una operació de reconquesta de Galícia, on han governat els conservadors fins que a finals de 1987 una moció de censura va acabar amb el govern que dirigia el doctor Gerardo Fernández Albor, ara diputat al Parlament Europeu.

Socialistes i nacionalistes de centre, representats per Coalición Galega i Partido Nacionalista Galego-Partido Galeguista, van iniciar una nova etapa per a la Comunitat Autònoma sota la bandera de progrés i promeses de millores en una gestió conservadora unànimement criticada. Aquest executiu ha caminat sense massa problemes durant els dos últims anys, temps en què l'activitat econòmica de la Comunitat Autònoma ha experimentat petits avanços, tot i no haver aconseguit un adéu definitiu al retard secular.

El principal detractor d'aquest govern presidit pels socialistes ha estat el popular Fraga, qui no s'ha cansat de difondre les tesis de «perfidia», i «alta traïció». Fraga Iribarne ha fet petar les

xurriaques contra l'operació de censura a causa del suport que aquesta va rebre de cinc diputats escollits en les llistes de Coalición Popular i que més tard, amb Xosé Luis Barreiro al cap, entraren en Coalición Galega. És per això que Fraga posa un interès especial a recuperar el poder en una comunitat considerada en alguns cercles polítics de l'estat com el *feu* de l'encara, almenys formalment, màxim dirigent del Partit Popular.

MIRADA AL FUTUR

Mentre Fraga planteja la seva batalla com una reconquesta, els socialistes de Fernando González Laxe, candidat a la reelecció en la presidència de la Xunta, busquen el suport de l'electorat amb un missatge d'esperança. Els socialistes adverteixen els electors dels costos que pot tenir per a la comunitat autònoma el retorn al passat amb Manuel Fraga, i destaquen que la mirada al futur passa pels ulls de Fernando González Laxe, un jove economista i ex-director general de Pesca a Madrid que es caracteritza per les seves actuacions pragmàtiques, però sense el carisma suficient per a aconseguir una clara victòria sobre Manuel Fraga.

De qualsevol manera, totes les estimacions de vot realitzades durant les últimes setmanes fan pensar que el futur dels socialistes de Galícia passa pels resultats que aconseguixin els seus socis en el govern, CG i PNG-PG. Tot i la caiguda de vot de Coalición Galega en les generals, fet atribuït a les crisis internes i al poc temps que ha tingut Xosé Luis Barreiro a reorganitzar el partit després de la decisió del Tribunal Superior de Xustícia de Galícia d'absoldre'l d'un presumpte delicte de prevaricació mentre formava part de l'executiu conservador, en medis polí-

Manuel Fraga.

RAFA GIL

tics autòctons s'espera que el partit que té una pinya com a símbol principal, sigui capaç de millorar els resultats.

L'objectiu és, però, difícil, sobretot després del fracàs d'un últim intent per reeixir a fer una coalició electoral entre Coalición Galega i el Partido Nacionalista Galego-Partido Galeguista. En els últims dies s'han produït incorporacions de coneguts polítics en les files de la formació que ara lidera Xosé Luis Barreiro, fet que ha augmentat tímidament les seves possibilitats electorals.

Més difícil ho tenen els homes i les dones del PNG-PG, que lidera Pablo González Marinas, ex-secretari general de Coalición Galega. Des que aquest se'n va anar de l'organització de la *piña*, el nacionalisme de centre ha estat dividit, principalment a causa dels vells enfrontaments entre alguns dels seus líders. L'única formació que aconsegueix mantenir certa presència és el partit Coalición Galega, ara a les mans de Barreiro Rivas. I el PNG-EG s'ha de

conformar figurant a la llista de partits amb moltes possibilitats de guanyar l'etiqueta d'extraparlamentari.

PER L'ESQUERRA

En el camp de l'esquerra nacionalista les coses també semblen difícils, si més no pel que fa a les previsions. El Partido Socialista Galego-Esquerda Galega (PSG-EG), de Claudio Nogueira, ha rebut un colp fort en les generals, i això podria fer-li perdre algun dels tres actuals diputats al Parlament gallec. Mentre, el Bloque Nacionalista Galego, amb un representant, experimenta importants increments de vot, que previsiblement suposarà la consecució de companyia per a Xosé Manuel Beiras Torrado en el legislatiu autòcton. Per acabar, Esquerda Unida podria quedar a les portes de la Cambra si molts dels seus vots acaben dirigint-se al PSG-EG, tal i com ha succeït en anteriors consultes. En qualsevol cas, Esquerda Unida aspira a seure en el

Parlament de Galícia, on ja hi va ser en la primer legislatura autonòmica, encara que en aquella ocasió fos sota les sigles de PCG.

Amb aquest panorama, sense moltes possibilitats que Fraga assoleixi la majoria absoluta, la recerca del vot es converteix en l'assignatura obligada per a tots els partits de Galícia. Si les previsions es compleixen, la campanya serà moguda i s'esperen forts atacs entre els principals líders, encara que de moment prima la prudència. Socialistes i populars s'ho juguen tot a una carta, tal i com ho han reconegut els seus principals líders.

I els nacionalistes aprofitaran l'ocasió per a la seva desitjada recuperació en un país que encara no ha apostat obertament per les forces autòctones per a resoldre problemes propis i molt peculiars. Sens dubte, el 17 de desembre, el nacionalisme gallec se sotmetrà a un important examen.

Manuel López Maseda